

25 Mai 2015
Parlamentul European
Rue Wiertz, 60
B-1047 Bruxelles

Ref.: Raportul Noichl

Raport cu privire la Strategia Europeană pentru Egalitate între Femei și Bărbați Post-2015 (2014/2152(INI))

Stimați membri și stimate membre reprezentanți și reprezentante ale României în Parlamentul European:

Vă scriu în numele Asociației PRO VITA, un ONG ce are ca scop promovarea politicilor pro-familie și pro-viață în România. Dorim să oferim opinia noastră asupra **Raportului legat de Strategia pentru Egalitate între Femei și Bărbați Post-2015**, cunoscut și sub numele **Raportul Noichl**. Ne opunem raportului, precum și moțiunii pentru o rezoluție parlamentară de aprobare a acestui raport. Am revizuit cu atenție raportul și considerăm că are deficiențe în expunerea argumentației și este inacceptabil într-o serie de aspecte. Poziția noastră este detaliată în cele ce urmează:

SCINDAREA FAMILIEI EUROPENE

Susținem în totalitate atât conceptul, cât și necesitatea de a îmbunătăți viețile și influența femeilor în societate și în lume în general. De asemenea, susținem concepția potrivit căreia **femeile și barbatii, deși diferiți biologic, au dreptul la demnitate egală în societate și ar trebui tratați egal sub toate aspectele relevante**. Însă nu suntem de acord cu o serie de metode propuse în cadrul raportului pentru a atinge aceste obiective. Obiectăm cu privire la aceste metode întrucât ele sunt produsul unei ideologii nefavorabile femeilor și fetelor. Această afirmație va fi explicată în cele ce urmează. Subliniem încă de la început că segmentul social pe care îl reprezentăm are o perspectivă diferită și considerăm că rădăcina problemelor sociale și demografice cu care se confruntă Europa, și care subminează influența femeilor în societate, este **scindarea familiei**. Observăm cu dezamăgire că, de-a lungul anilor, Parlamentul European a fost principalul promotor al ideologiilor și structurilor care

au subminat familia, au dus la dezbinarea ei și, indirect au condamnat femeile la o viață în sărăcie.

Pentru a întări rolul femeilor și al fetelor în societate, considerăm că **este imperativ să întărim familia și căsătoria ca instituție**. Aducem în atenție **Declarația Universală a Drepturilor Omului** care precizează, în Articolul 16, printre altele că “Bărbații și femeile adulte, fără discriminare de rasă, naționalitate sau religie, au dreptul să se căsătorească și să întemeieze o familie. Familia este unitatea naturală și fundamentală a societății și are dreptul la protecția societății și a statului”. Proiectul Noich nu adresează acest aspect în niciun punct. Nici măcar nu se menționează instituția fundamentală a “căsătoriei”, cu excepția condamnării “căsătoriei forțate”. **Europa nu poate supraviețui provocărilor pe care le traversează, numeroase și foarte grave, fără o cultură solidă pro-căsătorie și pro-familie. Declinul social, sărăcia și declinul demografic sunt rezultatele imediate ale declinului familiei și al căsătoriei ca instituție**. Indiferent dacă vorbim despre sărăcie, demografie, egalitate, drepturile omului, crimă, dependențe de orice fel – sociologii și formatorii de opinie sunt de acord că familiile puternice și căsătoriile sunt factori descurajatori și garanți în lupta împotriva acestor provocări sociale.

Studiile americane

Studiile ce confirmă această afirmație sunt numeroase și sunt publicate în mod frecvent pe ambele maluri ale Atlanticului, precum și în Australia. Toamna trecută American Enterprise Institute și Institutul pentru Studiul Familiei au publicat un raport comun asupra impactului declinului căsătoriei asupra sărăciei.

Raportul a fost scris de W. Bradford Wilco și Robert I. Lerman, sociologi și savanți americani de prestigiu, fiind publicat pe 28 octombrie 2014. Titlul raportului este *Pentru bogați, pentru săraci: Modul în care familia modelează succesul economic în America*¹.

Principalele două concluzii ale acestui studiu sunt că **declinul căsătoriei alimentează inegalitatea și că structurile familiale tradiționale sunt garanți ai succesului economic în Statele Unite**. Alte concluzii relevante sunt:

- (1) Creșterea cu 32% a inegalității în venitul familial față de anul 1979 poate fi corelată cu scăderea ratei căsătoriilor.
- (2) Beneficiile economice ale căsătoriei sunt numeroase.
- (3) A fi crescut de părinți căsătoriți este corelat cu o mai bună stare economică a tinerilor adulți.
- (4) A fi căsătorit că și adult generează o stare economică mai bună decât a fi singur.

---

¹ <http://www.aei.org/publication/for-richer-for-poorer-how-family-structures-economic-success-in-america>

- (5) A crește cu amândoi părinții influențează șansa de a deveni un om mai educat, ceea ce conduce la șanse mai ridicate de a fi căsătorit ca și adult.
- (6) Combinația dintre educație și căsătorie are ca rezultat un nivel mai ridicat de venituri. De exemplu, bărbații de vârstă mijlocie căsătoriți câștigă în medie cu aproximativ 19.000 de dolari pe an mai mult în comparație cu semenii lor singuri.
- (7) Similar, femeile căsătorite câștigă mai mult în comparație cu femeile necăsătorite. Conform studiului, tinerii crescuți de părinți căsătoriți câștigă în medie cu 6.500 de dolari pe an mai mult în cazul bărbaților, și cu 4.700 de dolari pe an mai mult, în cazul femeilor, în comparație cu semenii lor crescuți de familii mono-parentale.
- (8) Motivul pentru care bărbații căsătoriți au în medie venituri mai ridicate este atribuit și faptului că sunt mai responsabili decât bărbații necăsătoriti, iar această răspundere se traduce în a fi mai productivi la muncă. Ei sunt responsabili față de soțiile și copiii lor.
- (9) Beneficiile căsătoriei transcend nivelul educațional și de rasă.
- (10) Declinul căsătoriei sau, invers, ratele ridicate de divorț în cazul bărbaților se traduc în rate mai ridicate de șomaj în rândul acestora. Ei încetează pur și simplu să mai lucreze pentru că nu se mai simt responsabili pentru bunăstarea familiilor lor.**

Un studiu² publicat în 2010 în *Arhivele de Psihiatrie Generală* este relevant în acest caz. Un articol din *Time Magazine*³, din 7 decembrie 2010, cu titlul “*De ce bărbații căsătoriți sunt mai puțin antisociali*” a comentat asupra studiului și a concluzionat: “O căsătorie bună îi civilizează pe bărbați. Cel puțin așa pare de vreme ce mai puțini bărbați căsătoriți sunt antisociali. Bărbații căsătoriți sunt mai responsabili, mai puțin agresivi și există o probabilitate mai mică să facă ceva ilegal; sunt mai sănătoși mental decât cei singuri. Acest lucru a fost documentat într-o serie de studii și povestit în mari lucrări de artă precum *Jane Eyre* sau în *Cum să dai afară un burlac?*”

Studiile japoneze

Japonia este un alt exemplu clasic de declin al familiei și căsătoriei care a atras țara într-un perpetuu declin economic începând cu anii 1990. Studiile care leagă problemele din economia Japoniei cu declinul structurilor sale familiale și al căsătoriei sunt de asemenea numeroase și frecvente. Recomandăm studiul lui Nicholas Eberstadt, *Japan Shrinks*⁴, publicat în ediția de primăvară anului 2012 a publicației “The Wilson Quarterly”.

Declinul căsătoriei și al familiei experimentat în Japonia este radical și probabil mai avansat decât în

---

² <http://archpsyc.jamanetwork.com/article.aspx?articleid=210932>

³ <http://healthland.time.com/2010/12/07/why-married-men-are-less-anti-social/>

⁴ <http://wilsonquarterly.com/quarterly/spring-2012-the-age-of-connection/japan-shrinks-2/>

Europa. Sociologii vorbesc despre o “fugă de căsătorie” în Japonia. Între anii 1970 și 2009 numărul de noi căsătorii a scăzut drastic cu aproape o treime, în timp ce rata divorțurilor a crescut semnificativ și aproape s-a triplat. Până în 2005, 30% din bărbații japonezi cu vârsta de 30 de ani nu erau căsătoriți, respectiv 18% din femeile din aceeași grupă de vârstă. Eberstadt observa că “valorile asiatice tradiționale – idealurile de căsătorie universală și de a avea copii – sunt în mare parte o curiozitate ce face parte din trecutul Japoniei. Acest declin a pus în mișcare o varietate de tendințe puternice ce, teoretic, asigură faptul că Japonia anilor 2040 va fi o țară cu un număr mult mai mare de vârstnici izolați, indivizi divorțați și adulți ale caror linii familiale se vor sfârși odată cu ei.”

O consecință majoră a declinului familial este ceea ce Eberstadt numește: “o luptă în menținerea creșterii economice”. El adaugă: “Economia japoneză se confruntă cu un viitor în care simpla susținere a creșterii va fi o provocare tot mai mare”.

Statisticile Uniunii Europene

Mai aproape de noi, nici Uniunea Europeană nu se descurcă mai bine. Date recent publicate de Eurostat arată că Europa se prăbușește din punct de vedere demografic, o prăbușire care se petrece în tandem cu declinul familiei și al căsătoriei. Se estimează că sunt 28 de europeni în vârstă de 65 de ani sau mai mult la fiecare 100 de rezidenți cu vârste între 20 și 64 de ani, aproape dublu față de media globală. Raportul Eurostat publicat la începutul acestui an este de asemenea deosebit de sumbru la adresa viitorului demografic al continentului. Între 1994 și 2013 numărul copiilor europeni sub 15 ani a scăzut de la 18.5% din totalul populației, la 15.6%. Aceasta înseamnă că astăzi sunt cu 10 milioane mai puțini copii în Europa decât în 1994. Același raport Eurostat menționează că dorința de procreare a europenilor aproape a dispărut. Conform raportului, mai puțin de o treime (30,7%) din toate familiile din interiorul Uniunii Europene au avut copii în 2013. Cuplurile cu copii reprezintă o cincime (20,5%) din totalul familiilor din UE.

Consecințe și timpul pentru o schimbare

Este de la sine înțeles că impactul va fi resimțit de toată lumea, nu doar de femei și fete. Va fi o presiune pe cheltuielile publice și va însemna sfârșitul pentru mult-prețuita stare de bine a statului European. **Această însumare sumbră este consecința directă a numeroșilor ani de ideologie anti-familie și anti-căsătorie promovate de Uniunea Europeană și Parlamentul European.** De generații, tinerii Europei au fost educați să se angajeze în relații sexuale “sigure”, dar nu au fost învățați să procreze. Cum să își desfășoare viața intimă pentru plăcere sexuală, nu pentru beneficiul comun. Uniunea Europeană promovat o ideologie și o educație sexuală prin care a decuplat sexualitatea de procreare. Deviza UE a fost, pentru mult prea multă vreme, “sexul și avortul sunt

bune. Abstenența și procrearea sunt greșite”. “Ecologizarea” Europei e de asemenea promovată în detrimentul ființelor umane.

UE a ales o cauză care este împotriva naturii și care incumbă consecințe. Fiecare european știe deja că situația a devenit atât de alarmantă că în Danemarca, de exemplu, statul îi imploră pe tinerii danezi să aibă copii. (Vezi Danny Hankin, *ex Education în Europe Turns to Urging More Births*⁵, *New York Times*, 8 aprilie 2015.

Astfel, Europa are nevoie de o revigorare, nu respingere, a valorilor și structurilor fundamentale tradiționale. Raportul Noichl menționează, destul de iresponsabil, că “stereotipul de gen și structurile tradiționale au un efect negativ asupra sănătății”. Privim cu multă neîncredere această afirmație iresponsabilă. Din contra, milioane de cetățeni europeni cred că Europa are nevoie de o nouă paradigmă în care fiecare om este dorit și primit în lume ca promotor al dezvoltării și al binelui comun. În care ființele umane sunt privite ca factori de progres, nu declin. În care oamenii sunt onorați ca ființe umane și nu sunt priviți ca povară sau potențiala povară ori distrugători ai resurselor.

Dezvoltarea este imposibilă fără oameni. Oamenii nu trebuie descriși în rapoartele UE sau ONU, așa cum sunt descriși deseori și cum, din păcate, sunt în realitate: rapaci, fără sens, ființe ne-educate care distrug mediul și planeta. Mai mult, declinul căsătoriei și al familiei este corelat cu declinul economic. La capătul opus, căsătoria și familia sunt corelate cu prosperitatea economică și dezvoltarea. **Declinul demografic este corelat cu stagnarea și declinul economic, pe când progresul demografic este corelat cu dezvoltarea economică.**

Europa are nevoie de o cultură pro-familie și pro-viață. Are nevoie să lucreze cu natura, nu împotriva ei. Din punctul nostru de vedere, al plătitorilor de taxe, Parlamentul European insultă tradițiile europene promovând ca instituții opresive noțiunile de căsătorie și familie.

II.

ROLUL STRUCTURILOR TRADIȚIONALE

Raportul Noichl scoate în evidență faptul că “structurile tradiționale au un impact negativ asupra sănătății” [Comentariul J]. Însă raportul are neajunsurile sale. Această accentuare este îngrijorătoare pentru noi din mai multe motive.

În primul rând, afirmația este ambiguă și ar putea însemna orice “structură” sau “instituție”

---

⁵ http://www.nytimes.com/2015/04/09/business/international/sex-education-in-europe-turns-to-urging-more-births.html?_r=0

dezvoltată de societatea umană. **Dacă raportul includea în comentarii, așa cum suspectăm că face, familia și căsătoria ca “structuri tradiționale” cu impact negativ asupra sănătății, atunci raportul este pur și simplu construit în mod iresponsabil. Este o afirmație cu totul nefundamentată care ignoră experiența omenirii asupra acestui subiect. De milenii, familia, căsătoria, precum și familia extinsă, au fost pentru individ echivalentul doctorului de azi, și susținătorii pe timp de boală. Rolul mamei, al surorilor, al bunicii într-o familie ce se confruntă cu boli era întotdeauna pozitiv și de neînlocuit.**

Mențiunea din raport denotă ură și intoleranță față de instituția căsătoriei și a familiei, precum și față de indivizii care cred cu tărie în sfințenia căsătoriei naturale și a familiei naturale. **Căsătoria și familia sunt bunuri sociale.** Totuși, raportul pare să le trateze cu dispreț și să le retrogradeze la statutul de “structuri tradiționale” cu impact negativ asupra “sănătății”.

Mai departe, în protestul împotriva “structurilor tradiționale”, **raportul nu recunoaște, nici nu onorează, rolul femeilor ca mame sau bunici și nici rolul extrem de important pe care ele l-au jucat și continuă să îl joace pentru progresul umanității.** Raportul pare să pună egal între munca casnică și contribuția imensă a femeilor la progres și civilizație prin munca lor de acasă, și ideea că această muncă este indezirabilă, sau este sub demnitatea femeilor care desfașoară o muncă la birou sau dețin poziții de conducere în mari corporații.

Din acest motiv, mesajul transmis de raport tinerelor femei este unul la fel de iresponsabil. Nu recunoaște că femeile se simt împlinite, fericite și primesc un sens prin aducerea copiilor pe lume, prin creșterea lor, fiind căsătorite sau având o viață casnică împlinită. De asemenea nu recunoaște că multe femei ce au prețuit cariera mai mult decât viața de familie și decât instinctele lor naturale sunt nefericite. Cu alte cuvinte, **în vreme ce fericirea femeilor nu este în mod necesar corelată cu împlinirea profesională, ea este corelată cu viața de familie trăită în acord cu instinctele lor naturale.** Lumea, la scară largă, nu este echivalentul fanteziilor femeilor de carieră necăsătorite din “Sex and the city”

Este de asemenea notabil că experiențele recente ale societății umane și de relativ scurtă durată cu “structurile non-tradiționale” au avut consecințe adverse pentru societate. Aceste consecințe s-au manifestat succesiv într-o perioadă scurtă de timp. **Legalizarea uniunilor civile și a parteneriatului civil în Europa de Vest a rezultat într-o migrare graduală, dar masivă a tinerilor dintr-un cadru natural al căsătoriei tradiționale spre concubinajul legalizat. Consecințele s-au manifestat în copiii-fruct al acestor structuri “moderne”, dar nenaturale.**

Conform unui raport publicat în Marea Britanie în luna mai, de exemplu, în ultimii 20 de ani 1.8 milioane de copii s-au născut în UK în cadrul acestor structuri legale de coabitare. Până la vârsta de 15 ani a acestor copii, părinții lor biologici deja se despărțiseră. În plus, în aceeași perioadă proporția copiilor născuți de cupluri căsătorite scăzuse de la 88% la 53%. În mod notabil, un studiu britanic

menționa că trei sferturi din cuplurile care s-au căsătorit înainte de a avea primul lor copil au rămas împreună, în comparație cu 31% din cuplurile aflate în concubinaj. [Vezi Harry Benson, *Family breakdowns are blamed on the decline of marriage*⁶, *The Times*, 27 aprilie 2015.

De ce atunci denigrăm “structuri tradiționale” ce funcționează?

Similar, **legalizarea căsătoriilor între persoane de același sex a rezultat într-o reducere drastică a ratelor căsătoriilor tradiționale**. Peste Atlantic statisticile indică o imagine dezolantă. Massachusetts, de exemplu, a permis căsătoriile între persoane de același sex din 2003. Din acel moment rata căsătoriilor tradiționale din acel stat a scăzut cu 8.9. În Vermont a scăzut cu 5.1%, în Connecticut cu 7.2% și în Iowa cu 9.2%. [James Phillips, *Correcting Six Mistakes from the Same-Sex Marriage Oral Arguments Last Week*⁷, publicat pe 7 mai 2015 în *Public Discourse*.]

Tendința acum este să se furnizeze un cadru legal pentru poligamie. Aceasta nu numai că nu este o structură tradițională, ci este o structură anti-familială și anti-căsătorie. Este o construcție modernă artificială, vârful unui structuri sociale finale care este cea mai dăunătoare pentru copii. Recomandăm parcurgerea lucrării lui James Lopez, *Polyamory Isn't Good for Children: My Story*⁸, publicat în *Public Discourse* pe 14 mai, 2015.

III.

AVORTUL ȘI “DREPTURILE SEXUALE SI REPRODUCTIVE”

Raportul Noichl ridică avortul la rang de “drept uman fundamental”. Nimic nu poate fi mai departe de adevăr. Vorbește despre “accesul universal la sănătatea sexuală și reproductivă și drepturile asociate ca drepturi fundamentale”. Parlamentul European trebuie să ne audă vocea, puternică și fără echivoc: **avortul nu este un drept fundamental**. De asemenea nici “drepturile sexuale și de reproducere”. În consecință, ne opunem chemării raportului la proliferarea serviciilor de avort și pentru statele membre să faciliteze accesul la clinicile pentru avorturi. [Paragraful 26 din Raportul Noichl]. În continuare deplângem includerea în Raportul Noichl a noțiunii de “drepturi sexuale și de reproducere” întrucât reprezintă o codificare pentru promovarea nu doar a avortului, ci și a practicilor sexuale imorale, stilului de viață în promiscuitate și plin de riscuri.

---

⁶ <http://www.thetimes.co.uk/tto/life/relationships/article4423214.ece>

⁷ <http://www.thepublicdiscourse.com/2015/05/14968/>

⁸ <http://www.thepublicdiscourse.com/2015/05/14780/>

Nu există “dreptul la avort” enunțat în vreo lege internațională. Din contră, Declarația Universală a Drepturilor Omului identifică “dreptul la viață” ceea ce considerăm că se aplică atât celor născuți, cât și celor nenăscuți. Avortul și serviciile legate de avort sunt chestiuni de competența legislativă internă, nu de competența UE. În consecință, statele membre sunt libere să promulge legi despre avort așa cum este potrivit fiecărei țări. Curtea Europeană a Drepturilor Omului a decis în acest sens în *Vo v. France*, Aplicația nr. 53924/00, Decizia din 08/07/2004, conform căreia un copil nenăscut “face parte din rasa umană”. Acest lucru se corelează, în opinia noastră, cu dreptul la viață al copilului nenăscut. “Ecologizarea” Europei, promovată de politicile UE, a pus anatema asupra rasei umane, fertilității și capacității femeilor de a naște, fiind chiar inamicul umanității și un pericol la adresa supraviețuirii planetei. O astfel de abordare și ideologie anti-umană nu își are locul în rezoluțiile Parlamentului European și prezintă limbaj discriminatoriu.

În final, cităm din *A. B. și C. v. Irlanda*, Aplicația Nr. 25579/05, Decizia din 16 decembrie 2010, în care ECHR a decis că **Convenția Europeană a Drepturilor Omului “nu poate... fi interpretată ca acordând dreptul la avort”**.

În ceea ce privește avortul, Raportul Noichl ar trebui să trateze aspectul în mod onest. Îngrijorările față de sănătatea femeilor ar trebui să scoată în evidență legătura dintre avort și cancerul de sân. Reamintim că în nici un raport sau rezoluție semnată de Parlamentul European femeile nu sunt avertizate asupra faptului că avortul are legătură cu cancerul de sân sau cu cancerul ovarian. Preocuparea pentru sănătatea lor ne dă dreptul la o discuție onestă despre acest subiect. Tinerele femei în special ar trebui avertizate despre probabilitatea semnificativă de a dezvolta cancer de sân sau ovarian ca rezultat al avorturilor multiple. Studiile emise de comunitatea medicală ce leagă avortul de cancer sunt numeroase și sunt publicate pretutindeni în lume.

În Decembrie 2013, Colegiul American de Pediatrie a publicat o lucrare importantă: *“Avortul și Riscul de Cancer de Sân: Informații pentru adolescența-femeie și părinții săi”*⁹.

Concluzia principală sumarizată succint este că: “Studiile din mai multe țări sugerează că avortul indus ar putea fi principalul factor de risc pentru dezvoltarea cancerului de sân. Cercetătorii sunt de acord că avortul indus contribuie la creșterea riscului de cancer de sân prin întârzierea unei sarcini duse la termen care este în sine un factor de protecție. Tot mai multe studii arată că avortul indus înainte de 32 de săptămâni este un factor de risc în sine pentru cancerul de sân din cauza fiziologiei dezvoltării sânelui și al manierei în care avortul interferă cu maturizarea celulelor sânelui. Deși, pe scară largă ignorată de comunitatea medicilor, aceasta informație despre riscuri merită un loc de frunte în educația tuturor adolescentelor care ar putea lua în calcul pe viitor posibilitatea de a face avort.”

---

⁹ <http://www.acpeds.org/the-college-speaks/position-statements/health-issues/abortion-and-the-risk-of-breast-cancer-information-for-the-adolescent-woman-and-her-parents>

Acest studiu este în mod particular relevant pentru România care înainte de 1990 restricționa avortul. **Înainte de 1990, România avea cea mai mică rată de cancer de sân din Europa. Începând cu 1990 numărul avorturilor legale a crescut cu peste 400%, iar incidența cancerului de sân s-a dublat în 18 ani de la 25 de cazuri la 100.000 de femei la 51 în 2006.** Studiile legate de politicile de avort forțat în China au relevat creșteri similare în incidența cancerului de sân. Începând cu 1983 rata cancerului de sân a crescut cu 31%.

În opinia noastră, Uniunea Europeană ar trebui să evidențieze mai puțin avortul, și mai mult viața și procrearea responsabilă. Intenția nu este să reducem realitatea că perioada sarcinii este o provocare în viața fiecărei femei. Dar nu considerăm că avortul este răspunsul sau răspunsul corect. În loc să pună accentul pe clinicile ce promovează avortul, politica statelor membre ar trebui să se concentreze pe deschiderea de centre de informare asupra sarcinii unde tinerele însărcinate ar putea afla răspunsuri la întrebările lor. Ar fi mult mai înțelept și o investiție în viitorul Europei decât să împiedicăm generații viitoare să se nască.

IV.

DREPTURILE PARENTALE

În mod notabil lipsește din Raportul Noichl orice referire la **drepturile părinților**. Credem că am înțeles de ce, având în vedere aversiunea arătată în raport față de “structurile tradiționale”. **Drepturile părinților se numără printre drepturile fundamentale ale omului.** Viitorul aparține atât copiilor, cât și părinților, ca și prezentul. Dezvoltarea și egalitatea pot fi atinse acolo unde statul și, în acest caz Uniunea Europeană, recunosc, protejează și promovează drepturile părinților.

Suntem îngrijorați că în ultimele decenii Parlamentul European și Uniunea Europeană au devenit oponentii și chiar adversarii drepturilor parentale. Bunăstarea, noțiune ce pare a fi ideologia dominantă a UE și a Parlamentului European, nu poate înlocui părinții sau să își asume rolul de părinte pentru copiii noștri. Notăm cu adâncă îngrijorare că atât UE, cât și Parlamentul European ridică un zid între copiii noștri și noi, părinții lor, unde părinții sunt reduși la statutul de reproducători și statul își asumă rolul de creștere și educație pentru copii noștri. Respingem această tendință și ideologie anti-parentală care o însoțește și credem că, dacă va continua, se va dovedi a fi în detrimentul viitorului continentului nostru și a supraviețuirii lui. De milenii, generațiile au contribuit împreună la dezvoltare. Părinții și-au învățat copiii ce aveau nevoie să știe, din punct de vedere moral și tehnic, pentru a supraviețui și contribui la bunăstarea generală.

Raportul Noichl scoate în evidență drepturile individuale în detrimentul bunăstării comune.

Pare o evidențiere fără sfârșit a drepturilor individuale care a uzurpat drepturile părinților și bunăstarea comună. De milenii părinții și-au exercitat și, de fapt, societatea a așteptat din partea lor să își exercite obligațiile părintești. **Europa modernă a confiscat obligațiile părintești și le-a substituit propria viziune legată de creșterea și educația copiilor.** Regimurile totalitare din secolul XX au făcut același lucru, ducând la cele mai tragice cataclisme umane. Experiența lor ar trebui să fie un model relevant că statul, în special statul modern, nu ajută societatea prin substituirea obligațiilor părintești. Din acest motiv, părinții din România și de pretutindeni din lume cer ca prerogativele exercitate în mod tradițional în relația cu copiii lor – precum educația și transmiterea valorilor morale – să fie recunoscute în Uniunea Europeană și la nivel internațional ca drepturi fundamentale și ca drepturi părintești.

V.

BIOLOGIA CONTEAZĂ

În raportul Noichl se reflectă o tentă din ideologia genurilor [comentariu M, Recomandări Generale 1 și 3]. Forțarea egalității dintre femei și bărbați în domenii în care ei sunt în mod clar diferiți și talentele lor distincte nu e o politică productivă. **De asemenea, afirmația că nu există diferențe între femei și bărbați este scandaloașă. Și o politică care elimină aceste diferențe dintre bărbați și femei acolo unde biologia are ultimul cuvânt este nepotrivită. Bărbații și femeile sunt diferiți, dar se completează unul pe altul într-un mod armonios.** Din punct de vedere biologic sunt diferiți așa cum i-a înzestrat Creatorul cu particularități diferite. Acest lucru nu se opune faptului că femeile trebuie tratate în mod egal. Este vorba de o egalitate de oportunitate, nu de o egalitate de condiție.

Raportul ar trebui să ia în calcul că diferențele dintre salariile femeilor și bărbaților au drept cauză alți factori în afara celor legați de indiferența intenționată față de bunăstarea lor sau de discriminare. În raport se afirmă că diferența dintre salariile femeilor și bărbaților în Uniunea Europeană este de 16,5%. Dar în raport se ignoră factorul cel mai des atribuit acestei diferențe. **Dacă femeile s-ar simți mai împlinite și fericite în a exercita profesii care sunt mai slab plătite decât cele exercitate de bărbați, atunci ele ar avea dreptul să facă acest lucru, iar Parlamentul European nu ar trebui să le împiedice să facă acest lucru.** Dacă femeile preferă să fie profesori în loc să lucreze în mine la sute de metri sub pământ, Parlamentul European nu ar trebui să obiecteze.

Sunt alegeri ocupaționale și de educație pe care femeile le fac și prin care se justifică o mare parte din discrepanțele salariale. Conform unui studiu recent întreprins în Statele Unite, doar 13% din inginerii petrolieri sunt femei. Prin contrast, doar 12% din lucrătorii sociali din SUA sunt bărbați. Un inginer petrolier câștigă între 80.000 și 120.000 dolari anual, iar un lucrător social între 36.000 și 39.000 dolari. Conform acestui studiu, diferența salarială dintre femei și bărbați se datorează în mare

măsură alegerilor pe care aceștia le fac. Doar 5% din diferențele salariale au drept cauze alți factori în afara alegerilor personale. Acești 5% pot fi datorită discriminării intenționate și, în măsura în care se întâmplă acest lucru, suntem de acord că această discriminare jignitoare trebuie să fie eliminată. Femeile trebuie respectate pentru cariera profesională și pentru interesul aferent carierei pe care îl exprimă. Altfel, dezbateră degenerează în a urmări plata egală pentru locuri de muncă ce nu sunt echivalente. [Recomandăm lucrarea scrisă de Christina Hoff Sommers, *No, Women Don't Make Less Money Than Men*¹⁰, *Daily Beast*, 1 februarie 2015.

CONCLUZII

În final, avem încredere că ați considerat comentariile noastre folositoare și convingătoare. Suntem recunoscători pentru oportunitatea de a trimite comentariile noastre. Avem încredere că argumentele noastre convingătoare vor fi luate în considerare pentru exprimarea votului final. Vă rugăm să înregistrați argumentația noastră printre documentele oficiale ale Parlamentului European și să distribuiți o copie către toți membrii înaintea votului în plen.

Cu sinceritate,
Bogdan Stanciu

Președinte
PRO VITA București

---

¹⁰ <http://www.thedailybeast.com/articles/2014/02/01/no-women-don-t-make-less-money-than-men.html>